

Arrest

nr. 281 629 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren in Khidistavi, Gori district. In 1994 trouwde u met N. B. (...) en jullie hebben samen een zoon en een dochter. In 2000 verhuisde u naar Tbilisi waar u op twee verschillende adressen heeft gewoond. Tussen 2003 en 2008 (of 2009) bevoorraadde u het ministerie van volksgezondheid met ramen en deuren. Na de machtswissel van de regering heeft de belastingdienst in maart 2013 beslag gelegd op uw vennootschap. U diende klacht in en op dit moment is de zaak nog steeds lopende in de rechtbank. Omdat u geld nodig had, besloot u om in 2017 aan Ni. G. (...) enkele machines te verkopen waarop beslag was

gelegd door de belastingdienst, in de hoop dat het beslag zou worden opgeheven. Omdat de machines toch niet werden vrijgegeven viel Ni. (...) u lastig en probeerde u via een 'dief in de wet', T. K. (...), onder druk te zetten de situatie op te lossen. U zag T. (...) drie keer voordat u in juli 2019 naar Polen vertrok waar u anderhalf jaar zou verblijven.

Via G. E. (...) leerde u K. D. (...) kennen. U voerde een opdracht uit voor K. (...) ter waarde van 60.000 dollar. De opdracht was succesvol, waarna K. (...) u vroeg om een verkoper van appels te vinden. Op 11 april 2019 probeerde u in Turkije als tussenpersoon de verkoop te faciliteren van twee containers appels tussen enerzijds H. Ö. (...) en anderzijds K. (...). G. (...) was samen met u in Turkije. K. (...) had u 31.300 dollar doorgestort voor de appels, maar nadat u het geld naar H. (...) had gestuurd, verdween deze samen met de appels. K. (...) eiste vervolgens zijn geld van u terug. Na de mislukte deal is G. (...) nog tien dagen in Turkije gebleven in de hoop het geld terug te krijgen. Hij keerde vervolgens voor twee of drie dagen terug naar Georgië, waarna hij met twee andere mannen naar Turkije terugkeerde. De twee mannen zagen dat u niets te maken had met de oplichting en dat u slachtoffer was van de situatie. Ze vroegen het geld wel terug. U vroeg extra tijd en zei dat u een advocaat zou benaderen in Antalya om het probleem op te lossen. U bent met bijstand van een advocaat en rechtszaak gestart in Turkije om het geld terug te krijgen. Na de mislukte verkoop keerde u voor 15 of 20 dagen terug naar Georgië om uit te leggen aan K. (...) hoe de vork aan de steel zat en dat u de nodige stappen zette om de rechtszaak in Turkije te laten behandelen. U zat rond de tafel met G. (...), de twee mannen die eerder naar Turkije waren gekomen, uw kennis en iemand van Rusland. K. (...) zelf was niet aanwezig. Na deze samenkomst keerde u terug naar Antalya. Vijftien dagen later ontmoette u crimineel J. K. (...) in Istanbul. Hij had u gecontacteerd als tussenpersoon van K. (...). Hij gaf u tien dagen de tijd om het geld terug te betalen. Na die tien dagen belde hij u op met de boodschap dat u geen tijd meer had.

U besloot Turkije te verlaten en vloog op 17 juli 2019 naar Polen waar u gedurende anderhalf jaar werkte. Toen u in Polen was, deelde u op uw Facebookprofiel een video over Saakashvili. Sinds u die video deelde, zijn alle wegen voor u afgesneden in Georgië. U werd gecontacteerd door criminelen die zeiden dat ze naar Polen zouden komen. U verklaarde dat omdat u niet bij de Georgian Dream (GD) partij hoort, men u niet de ruimte geeft om iets te kunnen bereiken. Alles wat u had, heeft men afgepakt, maar men geeft u niet de kans om opnieuw te starten. Zo nam de douane de goederen af die u in Turkije had aangekocht en naar Georgië wilde importeren.

Op 6 juni 2020 keerde u van Polen terug naar Georgië in de hoop dat de oppositie de verkiezingen zou winnen. U nam actief deel aan de verkiezingscampagne door mensen te mobiliseren om de United National Movement (UNM) te steunen. U werd op 10 augustus 2020 benaderd door T. K. (...), de tussenpersoon van Ni. (...), hij sloeg u. Sinds dit incident woonde u ondergedoken in uw geboortedorp Khidistavi. U besloot Georgië opnieuw te verlaten op 11 februari 2021. Sinds uw vertrek in 2021 bedreigt Ni. (...) uw familie omdat hij u niet langer telefonisch kon contacteren. Hij heeft een keer naar uw zoon gebeld.

U reisde via Turkije, Bulgarije, Servië, en Hongarije naar Polen waar u drie maanden verbleef. U werd er gecontacteerd via Messenger door een zekere D. T. (...). Hij zei dat ze wisten dat u in Polen was en dat jullie moesten praten. U reisde vervolgens via Duitsland naar België, waar u aankwam op 8 juni 2021 en de volgende dag verzocht om internationale bescherming bij de asielinstanties. U werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27 augustus 2021 maar kwam niet opdagen zonder geldige reden. Bijgevolg werd uw verzoek op 6 oktober 2021 beëindigd. Op 9 november 2021 werd er in uw hoofde een tweede verzoek om internationale bescherming geregistreerd wat op 15 februari 2022 ontvankelijk werd verklaard.

Ter ondersteuning voor uw verzoek om internationale bescherming legde u vier originele afschriften neer van UPT Dekont, een origineel bewijs van overschrijving van Dekont, drie originele documenten in verband met de rechtszaak in Turkije, een kopie van een Pools document 'karta szkolenia', een origineel overzicht van uw vlucht van Antalya naar Warschau, een originele vertaling van een document om uw visum in Turkije te verlengen, drie foto's van uw zoon in soldatenkledij, uw originele paspoort, uw originele rijbewijs en uw originele identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een

verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Ten eerste dient ingegaan te worden op de problemen die u met K. D. (...) en diens handlangers J. K. (...) na de mislukte handelstransactie ervaren zou hebben.

Vooreerst moet opgemerkt dat, om als vluchteling te worden erkend, dient te worden aangetoond dat de vervolging te wijten is aan één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Er dient een verband te zijn tussen de daden en de gronden van vervolging. In casu blijkt echter geenszins dat de door u aangevoerde vervolging zou zijn ingegeven door één van bovenstaande gronden. Uw beweerde relaas berust immers op problemen met een crimineel die u in opdracht van twee klanten bedreigde en geld afhandig wilden maken. Deze feiten zijn van interpersoonlijke aard en vertonen geen nexus met één van de aangehaalde gronden.

Er moet worden opgemerkt dat u er überhaupt niet in geslaagd bent om uw relaas aannemelijk te maken. De verklaringen die u aflegde in verband met het probleem met K. D. (...) en bijgevolg met crimineel J. K. (...) konden immers niet overtuigen. U maakte niet aannemelijk dat u na de deal bedreigd werd.

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de bedreigingen naar u toe. Wanneer er op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Georgië, haalde u aan dat u geslagen en bedreigd werd en dat u kapotte tanden heeft. Vervolgens vertelde u het verhaal van de mislukte appeldeal in Turkije en hoe K. D. (...) crimineel inschakelde om het geld van u terug te eisen. (zie vragenlijst DVZ, eerste VIB, 16.06.2021) Op het CGVS verklaarde u echter dat u door één crimineel benaderd werd, J. K. (...), dat u hem één keer ontmoette in Istanbul en hij u vervolgens één keer belde. Hij heeft u nooit fysiek lastig gevallen. Wanneer u geconfronteerd werd met wat u op de DVZ had verklaard, antwoordde u dat u niet gezegd had dat u werd geslagen, wel dat u werd bedreigd. Met de kapotte tanden had u bedoeld dat u ooit wel eens in elkaar geslagen was, maar voor iets anders. U sprak over crimineel in het meervoud omdat u ondertussen al zo veel mensen blokkeerde die berichtjes stuurden. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 19) Uw uitleg is weinig overtuigend. Immers, u haalde uw kapotte tanden en dat u geslagen werd aan als antwoord op de vraag wát u vreest in Georgië. Wanneer er werd gevraagd waaróm u dat juist vreest, vertelde u over K. (...) en J. (...). Er kon dus redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat deze kapotte tanden te wijten waren aan de daden van K. (...) en J. (...). Ook de uitleg over waarom u over crimineel in het meervoud sprak op de DVZ terwijl u op het CGVS enkel over J. (...) sprak, kon niet overtuigen. Immers, de link tussen de mensen die u via Facebook of Messenger contacteerden en K. (...) is geenszins aangetoond. U zei immers zelf dat D. T. (...), de persoon die u via facebook bedreigd zou hebben, noch J. (...), noch K. (...) vermeldde. (npo p. 18)

Ten tweede klopt er iets niet in de tijdslijn van de gebeurtenissen, wat doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Uit de bankafschriften blijkt dat de transactie plaatsvond op 11 april 2019. Na de mislukte deal bleef G. (...) nog tien dagen in Turkije. Vervolgens keerde hij twee of drie dagen terug naar Georgië, en kwam nadien terug naar Turkije met twee andere mannen. (npo p. 15, 16) U keerde nadien zelf voor vijftien of 20 dagen terug naar Georgië, om terug naar Turkije te keren en vijftien dagen later J. (...) te ontmoeten in Istanbul.

Hij gaf u tien dagen de tijd om het geld terug te betalen. Nadat die tien dagen verstreken waren, belde hij u. U verklaarde dat dit telefoongesprek in april plaatsvond. (npo p. 17) Echter, op basis van de gebeurtenissen die u aankaarte, kan het telefoongesprek met J. (...) onmogelijk nog in april plaatsgevonden hebben.

Ten derde komen uw verklaringen over de stand van zaken van de rechtszaak in Turkije bevreemdend over. Zo verklaarde u op het CGVS dat u voorlopig geen nieuws heeft over de rechtszaak in Turkije omdat u moet betalen vooraleer de advocaat verder actie onderneemt. U had de laatste keer contact met uw advocaat in mei 2020. U probeerde hem nadien te bereiken maar zonder resultaat. (npo p. 18, 19) Op de DVZ verklaarde u echter op 16 juni 2021, dus nadat u zagezegd de laatste keer met uw advocaat had gesproken, dat de rechtszaak lopende is en dat u volmacht gegeven hebt aan uw advocaat. Hij zou handelen in uw naam. U haalde niet aan dat de rechtszaak op dit moment stil zou liggen omdat u uw advocaat niet kon betalen. Dit zorgt voor meer vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over wat er na de appeldeal gebeurde.

U bent er evenmin in geslaagd om de problemen die u had met Ni. G. (...) en T. K. (...) aannemelijk te maken.

In dit opzicht moet vooreerst vermeld worden dat u noch bij het indienen van uw eerste verzoek om internationale bescherming op 16 juni 2021, noch bij het indienen van uw tweede verzoek op 31 januari 2022 enig gewag maakte van deze problematiek. Indien dit een van de redenen is waarom u bij terugkeer naar Georgië te vrezen hebt, mag van u logischerwijze verwacht worden dat u dit probleem meteen zou aankaarten. Het feit dat u daar in gebreke bleef, doet de wenkbrouwen fronsen. Gevraagd waarom u er

pas over begon tijdens het gehoor op het CGVS, antwoordde u dat u had gehoopt dat deze problemen zouden worden opgelost en dat u het als bijkomend probleem aanhaalde. (npo p. 5) Echter, aangezien u eveneens verklaard had dat u tot drie jaar voor uw vertrek in 2021 bedreigd werd door Ni. G. (...), en dat hij na uw vertrek ook uw familie nog bedreigt (npo p.5), kan het niet overtuigen dat u dit als een probleem van ondergeschikt belang zou beschouwen.

Buiten het feit dat u dit probleem laattijdig aankaartte, legde u inconsistente verklaringen af. Zo haalde u aan dat Ni. (...) uw zoon permanent lastigvalt. (npo p. 5). Wanneer u werd gevraagd of hij u ooit heeft bedreigd, zei u in eerste instantie dat hij u niet heeft bedreigd, maar wel uw moeder en uw kinderen nadat u het land verliet. Vlak erna zei u echter dat u voornamelijk werd bedreigd voor uw vertrek, via telefoontjes, en dat uw familie pas na uw vertrek werd bedreigd. (npo p. 5) Wanneer er later tijdens het gehoor verder op werd ingegaan, zei u plots dat Ni. (...) een crimineel op u afstuurde, T. K. (...), om te zorgen dat u de machines zou laten vrijgeven. (npo p. 19) U zou T. (...) drie keer gezien hebben voordat u in 2019 naar Polen vertrok. Na uw terugkomst in Georgië zag u hem nog een keer waarbij hij u sloeg. U zei dat T. (...) uw zoon een keer belde. (npo p. 20) U maakte niet aannemelijk dat uw moeder en uw kinderen worden bedreigd door T. (...) of Ni. (...). Immers, indien dat het geval zou zijn, kan niet worden ingezien waarom u deze problemen niet eerder zou aankaarten.

Daarenboven kunnen er vragen gesteld worden bij uw gedrag. Zo zei u dat u voor uw vertrek naar Polen al drie keer door T. (...) werd benaderd. Toch besloot u om na anderhalf jaar in Polen gewerkt te hebben, terug te keren naar Georgië. Uw gedrag ligt bijgevolg niet in lijn met de door u aangehaalde vrees. Immers, indien u een vrees koesterde voor T. (...) of Ni. (...), kan niet ingezien worden waarom u zomaar naar Georgië zou terugkeren, en, daarenboven initieel niet eens probeerde om onder de radar te blijven of niet gezien te worden, daar u actief deelnam aan de verkiezingscampagne, met als risico dat T. (...) of Ni. (...) te weten zouden komen dat u was teruggekeerd. (npo p. 14) Wanneer u werd gevraagd waarom u terugkeerde terwijl u problemen had, zei u dat u ervan overtuigd was dat de partij die u steunde de verkiezingen zou winnen en dat uw werkgerelateerde problemen zo opgelost zouden worden. U werd vervolgens meermaals gevraagd waarom u niet eerst afwachtte of de gehoopte regeringswissel er kwam of om te zien of uw problemen zouden worden opgelost. U antwoordde ten slotte dat u het risico wilde nemen en u daarom terugkeerde. "Als je niet riskeert, mis je misschien veel" (npo p. 21, 22) Uw houding en uw gedrag staan in sterk contrast met de door u aangehaalde vrees die u ertoe noopte het land te verlaten in 2019.

Het feit dat u voor uw komst naar België twee keer voor langere periode in Polen hebt verbleven zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees. Immers, indien u vervolging zou vrezen, mag van u verwacht worden dat u zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou indienen. U deed dat echter noch in 2019 toen u anderhalf jaar in Polen werkte, noch toen u er in 2021 drie maanden verbleef. Dit doet opnieuw afbreuk aan de ernst van de problemen die u aankaart.

Volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat u aanhaalde dat het geen zin had om naar de politie of overheid te stappen met uw probleem. Hoewel u door de grenspolitie werd aangeraden om naar de politie te bellen, heeft u dat niet gedaan omdat u bang was dat uw probleem erger zou worden, u heeft geen vertrouwen in de politie. Als u naar de politie zou gaan, zou u als verklikker bestempeld worden door de criminelen en de politie zou niets voor u doen, dat weet u omdat de politie in Georgië niets onderneemt. U zei dat er in Georgië, in tegenstelling tot in Turkije, geen rechtssysteem is. (npo p. 20, 21) Uit COI (zie blauwe map administratief dossier) blijkt echter dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. De vaststelling dat u ook hiertoe geen enkel initiatief hebt ondernomen, ondermijnt op fundamentele wijze de ernst en aannemelijkheid van uw relaas. Ten slotte haalde u tijdens het gehoor aan dat u door uw sympathie voor Saakashvili en de UNM geen mogelijkheden meer hebt in Georgië. (npo p. 11, 13, 22) Op het einde van het gehoor maakte uw advocaat de opmerking dat er te vlug over uw problemen, veroorzaakt door de GD, werd gegaan. U werd aldus gevraagd wat de GD voor u had veroorzaakt, buiten het feit dat er beslag werd gelegd op uw bedrijf in 2013. U haalde aan dat omdat u niet bij de GD hoort maar bij de tegenstander, ze u niet de ruimte geven om iets te bereiken of om opnieuw te beginnen. (npo p. 22, 23) U verwees naar het incident hoe u met het geld van de twee appartementen in Sanzona district in Tbilisi geprobeerd had om materiaal te kopen

voor ramen in Turkije, wat bij de import door de douane geconfisqueerd werd. (np0 p. 13, 23) U maakte echter niet aannemelijk dat u door uw steun aan de UNM, waarvan u niet eens officieel lid was, in Georgië in een situatie terecht zou komen die gelijk staat aan vervolging. Op basis van het delen van een video op Facebook over Saakashvili en het mobiliseren van mensen om te stemmen op de UNM, kan niet worden ingezien dat u door de GD gevisieerd zou worden met als gevolg dat u geen leven meer zou kunnen uitbouwen in Georgië of niet zou kunnen rekenen op bescherming of de autoriteiten.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt immers dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden.

In hoeverre laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie vanwege de autoriteiten en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing slaagt u er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Ter ondersteuning voor uw verzoek om internationale bescherming legde u vier originele afschriften neer van UPT Dekont en een origineel bewijs van overschrijving van Dekon. Deze documenten tonen aan dat K. D. (...) u 31.300 dollar stortte op 11 april 2019 en dat u op dezelfde dag 177.884 Turkse Lira stortte naar H. Ö. (...). Dit wordt door het CGVS niet in vraag getrokken. De drie documenten in verband met de rechtszaak onderbouwen uw bewering dat u in Turkije een rechtszaak opstartte om het geld terug te vorderen van H. Ö. (...). De documenten werpen echter geen licht op de bedreigingen die u beweerd gehad te hebben, tonen niet aan wat de stand van zaken is van de rechtszaak in Turkije en veranderen niets aan het feit dat u in Georgië als veilig land kan terugvallen op nationale bescherming indien nodig.

U legde tevens een document neer van in Polen 'karta szkolenia' en een overzicht van uw vlucht van Antalya naar Warschau. Deze documenten tonen aan dat u op 17 juli 2019 naar Polen vloog en houden verder geen verband met uw relaas. Het Turkse document dat u nodig had om uw verblijfstatuut in Turkije te verlengen, vormt geen bewijs voor de door u aangehaalde problemen. De drie foto's van uw zoon in soldatenkledij hebben evenmin iets te maken met uw persoonlijke problemen in Georgië. Uw paspoort, rijbewijs en identiteitskaart tonen ten slotte uw identiteit en nationaliteit aan, dingen die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. Deze documenten doen niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw asielrelaas.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.2. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij een terugkeer naar Georgië vreest omdat zij problemen kent met K. D. en diens handlanger J. K. na een mislukte handelstransactie, alsook met Ni. G. en T. K. nadat zij in 2017 aan Ni. G. enkele machines trachtte te verkopen waarop beslag was gelegd door de belastingdienst (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p. 4-5 en 11). Daarnaast geeft zij nog aan dat zij door haar sympathie voor Saakashvili en de UNM geen mogelijkheden meer heeft in Georgië (notities CGVS, p. 11, 13 en 22).

2.2.3. De Raad wijst erop dat *in casu* evenwel door de commissaris-generaal op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd dat (A) de aangehaalde problemen met K. D. en J. K., betreffende de mislukte handelstransactie met appels (i) vooreerst van louter interpersoonlijke aard zijn en geen nexus vertonen met één van de in het Vluchtelingenverdrag opgenomen gronden van vervolging, en (ii) bovendien in hun geheel niet aannemelijk zijn door tegenstrijdige, gebrekkige en bevreemdende verklaringen betreffende de ontvangen bedreigingen, de tijdlijn van de gebeurtenissen en de stand van zaken van de rechtszaak in Turkije; (B) de beweerde problemen met Ni. G. en T. K., betreffende de verkoop van de door de belastingdienst in beslag genomen machines, evenmin geloofwaardig zijn nu (i) pas bij het gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van het tweede verzoek voor het eerst gewag wordt gemaakt van deze problematiek, (ii) er hierover inconsistente verklaringen werden afgelegd, (iii) het gedrag van verzoekende partij, en in het bijzonder haar terugkeer naar Georgië, niet in lijn ligt met haar aangehaalde vrees, en (iv) er niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming werd ingediend terwijl verzoekende partij tweemaal enige tijd in Polen verbleef; (C) de ernst en aannemelijkheid van haar relaas verder ondergraven wordt doordat geen enkel initiatief werd genomen om hulp en/of bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten; en (D) de voorgehouden problemen voortvloeiend uit haar sympathie voor Saakashvili en United National Movement (hierna: UNM) evenmin aannemelijk zijn, vermits zij niet kan aantonen te worden geviséerd door de Georgian Dream (hierna: GD).

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om voormelde vaststellingen *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beperkt zich tot een loutere herhaling van haar vrees en van de door haar beweerde problemen en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze geheel in gebreke blijft.

2.2.5. De Raad bemerkt vooreerst, in navolging van de terechte vaststellingen van de commissaris-generaal, dat de problemen verbonden aan de mislukte handelstransactie van appels niet beschouwd kunnen worden als een vrees voor vervolging welke verbonden is aan één in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden. Hierbij stelt de commissaris-generaal dat de door verzoekende partij beweerde vrees voor vervolging geenszins valt onder de vluchtelingenrechtelijke criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 dat voorziet in een gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of de politieke overtuiging. De vrees van verzoekende partij heeft immers betrekking op problemen welke zij heeft met criminelen die in opdracht van twee klanten bedreigingen uitten en geld afhandig wilden maken. Ten gevolge hiervan zijn de feiten louter van interpersoonlijke aard zonder een verband te vertonen met één van voormelde aangehaalde gronden betreffende vluchtelingenrechtelijke criteria.

In haar verzoekschrift oppert verzoekende partij weliswaar dat haar vrees voor vervolging wel degelijk gestoeld is op politieke redenen nu zij deze problemen niet zou hebben ondervonden indien zij gesteund zou worden door de Georgische autoriteiten, doch de Raad bemerkt dat deze problemen louter het gevolg zijn van een mislukte handelstransactie. Uit niets blijkt dat verzoekende partij deze problemen zou kennen omwille van haar politieke overtuiging. In zoverre verzoekende partij hiermee voorhoudt dat zij omwille van politieke redenen niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten, duidt de Raad er nog op dat verzoekende partij geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te verkrijgen vanwege de Georgische autoriteiten en op geen enkele wijze *in concreto* aannemelijk maakt dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn haar bescherming te bieden wegens haar politieke overtuiging.

Verder toont de commissaris-generaal op goede gronden aan dat verzoekende partij er hoe dan ook niet in slaagt om haar asielrelaas aannemelijk te maken en niet aantoonbaar dat zij, na de mislukte handelstransactie met de appels, effectief bedreigingen zou hebben ontvangen.

Vooreerst vertonen de verklaringen van verzoekende partij tegenstrijdigheden over de bedreigingen aan haar adres. Enerzijds verklaarde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er verschillende "*criminelen*" werden ingeschakeld om het geld van haar terug te eisen en dat zij werd "*geslagen en bedreigd*" waardoor zij "*kapotte tanden*" heeft. Anderzijds verklaarde verzoekende partij bij het Commissariaat-generaal door slechts één crimineel, zijnde J. K., te zijn benaderd en nooit fysiek te zijn lastig gevallen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, verklaarde zij nooit te hebben gezegd dat zij werd geslagen, dat er enkel sprake was van bedreigingen en dat zij ooit wel eens in elkaar was geslagen waardoor zij kapotte tanden had. De tegenstrijdigheden betreffende het aantal criminelen zouden dan weer te verklaren zijn doordat zij berichten ontving afkomstig van verschillende personen welke zij blokkeerde. Echter toont de commissaris-generaal op gemotiveerde wijze aan dat, op basis van de oorspronkelijke antwoorden van verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken, er redelijkerwijze mag van worden uitgegaan dat de kapotte tanden te wijten waren aan de daden van K. D. en J. K. en dat er daarnaast geen link werd aangetoond tussen de mensen die haar via Facebook of Messenger contacteerden en K. D.. De Raad volgt de commissaris-generaal en stelt dat het louter ontkennen en aanpassen van eerdere verklaringen door verzoekende partij teneinde haar asielrelaas alsnog plausibel te doen overkomen, geenszins bijdraagt tot haar algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast wordt de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij verder ondergraven door de gebreken die opduiken in de tijdlijn van de geschetste gebeurtenissen. Meer bepaald wordt er door de commissaris-generaal met recht op gewezen dat op basis van de gebeurtenissen die

verzoekende partij aankaartte het door haar aangehaalde telefoongesprek met J. onmogelijk nog in april plaatsgevonden kan hebben.

In het verlengde hiervan dient bovendien te worden gewezen op de terechte vaststelling in de bestreden beslissing betreffende het bestaan van nog andere bevreemdende verklaringen in hoofde van verzoekende partij, meer bepaald inzake de stand van zaken van de rechtszaak in Turkije. Hierbij werd door verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat de rechtszaak lopende is en zij een volmacht gegeven heeft aan haar advocaat. Terwijl op het Commissariaat-generaal werd verklaard dat er voorlopig geen nieuws was omdat de advocaat zonder betaling geen actie onderneemt.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij er niet in slaagt een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen.

Verzoekende partij beperkt zich ertoe te bemerken dat de zaak in Turkije zijn beloop kent, ook zonder de advocaat, maar dat bij gebreke aan betaling zij niet op de hoogte wordt gesteld van de gebeurtenissen in haar zaak, doch ontkracht zij hiermee geenszins de vastgestelde inconsistentie met haar aanvankelijke verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij immers zonder meer aangaf dat de rechtszaak lopende is en zij een volmacht gegeven heeft aan haar advocaat. Voor het overige onderneemt zij geen enkele poging om de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen over de bedreigingen alsook de vastgestelde gebreken in de tijdlijn van de geschetste gebeurtenissen met concrete argumenten te weerleggen dan wel te verklaren. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

De Raad is van oordeel dat bovenstaande bevindingen verhinderen dat enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekende partij beweert te kennen met K. D. en J. K..

2.2.6. Vervolgens wordt door de commissaris-generaal op goede gronden gesteld dat de door verzoekende partij gekende problemen, voortvloeiend uit de verkoop van de door de belastingdienst in beslag genomen machines aan Ni. G., eveneens niet aannemelijk worden gemaakt.

Vooreerst wordt er door de commissaris-generaal op gewezen dat verzoekende partij noch in haar eerste verzoek, noch in haar tweede verzoek melding maakt van de problemen welke zouden voortvloeien uit de in beslag genomen machines. Er wordt dienaangaande op gewezen dat indien dit een van de redenen is waarom zij bij terugkeer naar Georgië te vrezen heeft, van haar logischerwijze verwacht mag worden dat zij dit probleem meteen zou aankaarten. Waar zij in dit verband aangaf dat zij had gehoopt dat deze problemen zouden worden opgelost en dat zij deze als bijkomend probleem aanhaalde, wordt door de commissaris-generaal de pertinente bemerking gemaakt dat het weinig overtuigend is dat zij voormelde problemen als ondergeschikt zou bestempelen aangezien uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij tot drie jaar voor haar vertrek zelf bedreigingen ontving en dat na haar vertrek haar familie bedreigd werd.

Tevens vertonen de verklaringen van verzoekende partij hieromtrent inconsistenties. Door verwerende partij wordt dienaangaande immers op goede grond het volgende vastgesteld: *“Zo haalde u aan dat Ni. (...) uw zoon permanent lastigvalt. (npo p. 5). Wanneer u werd gevraagd of hij u ooit heeft bedreigd, zei u in eerste instantie dat hij u niet heeft bedreigd, maar wel uw moeder en uw kinderen nadat u het land verliet. Vlak erna zei u echter dat u voornamelijk werd bedreigd voor uw vertrek, via telefoontjes, en dat uw familie pas na uw vertrek werd bedreigd. (npo p. 5) Wanneer er later tijdens het gehoor verder op werd ingegaan, zei u plots dat Ni. (...) een crimineel op u afstuurde, T. K. (...), om te zorgen dat u de machines zou laten vrijgeven. (npo p. 19) U zou T. (...) drie keer gezien hebben voordat u in 2019 naar Polen vertrok. Na uw terugkomst in Georgië zag u hem nog een keer waarbij hij u sloeg. U zei dat T. (...) uw zoon een keer belde. (npo p. 20) U maakte niet aannemelijk dat uw moeder en uw kinderen worden bedreigd door T. (...) of Ni. (...). Immers, indien dat het geval zou zijn, kan niet worden ingezien waarom u deze problemen niet eerder zou aankaarten.”*

Daarnaast worden er in de bestreden beslissing door de commissaris-generaal terecht vragen gesteld bij het gedrag van verzoekende partij, dat afbreuk doet aan de geponeerde ernst van haar vrees. Dit aangezien verzoekende partij verklaart drie keer door T. K. – zijnde de crimineel die handelde in opdracht van Ni. G. – te zijn benaderd en zij toch besloot, na anderhalf jaar in Polen te hebben gewerkt, terug te keren naar Georgië. Temeer zij initieel niet eens probeerde onder de radar te blijven. De Raad merkt op dat gezien verzoekende partij vrijwillig terugkeerde naar haar land van herkomst, zij op deze manier afbreuk doet aan de geponeerde ernst van haar vrees.

In het verlengde van voorgaande wordt er door de commissaris-generaal terecht op gewezen dat door verzoekende partij, noch in 2019 toen zij anderhalf jaar in Polen werkte, noch in 2021 toen zij drie maanden in Polen verbleef, een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. De commissaris-generaal stelt dat door deze houding verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de geponeerde vrees van verzoekende partij. De Raad volgt deze zienswijze en benadrukt daarenboven dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, mag worden verwacht dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekende partij naliel dit te doen en zelfs twee langere periodes in Polen heeft verbleven, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid.

Het desbetreffende verweer van verzoekende partij biedt geenszins soelaas en werpt allerm minst een ander licht op bovenstaande bevindingen.

In haar verzoekschrift stelt verzoekende partij vooreerst dat haar verklaringen, omtrent de bedreigingen, aan wie deze waren gericht en van wie ze afkomstig waren, geen tegenstrijdigheden bevatten. De Raad stelt echter dat het louter tegenspreken van de gedane bevindingen op geen enkele manier een ander licht kan werpen op voormelde pertinente bevindingen van de commissaris-generaal, dewelke ondersteund worden door de gegevens in het administratief dossier.

Waar zij daarnaast verwijst naar artikel 10, § 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), dat bepaalt dat *“De lidstaten zorgen ervoor dat verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan”*, duidt de Raad er evenwel op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat het verzoek van verzoekende partij geenszins werd afgewezen of van behandeling werd uitgesloten louter op grond van het laattijdig karakter ervan. Het betoog van verzoekende partij mist dan ook feitelijke grondslag.

Voorts duidt verzoekende partij nog op de corruptie en de inefficiënte bestrijding hiervan in Georgië, waaromtrent zij verwijst naar informatie uit de *“COI Focus Georgië – Algemene Situatie”* van 24 februari 2022. Zij benadrukt dat haar vrees overeenkomt met de algemeen gekende informatie over Georgië. De Raad wijst er evenwel op dat dergelijke loutere verwijzing naar de corruptie in Georgië en de algemene situatie aldaar niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.7. Tevens meent de Raad dat verwerende partij dient te worden bijgetreden waar zij stelt dat de ernst en aannemelijkheid van het relaas verder ondermijnd wordt doordat verzoekende partij nagelaten heeft enig initiatief te nemen om bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten.

Verzoekende partij haalt desbetreffend in haar verzoekschrift aan dat de rechterlijke macht in Georgië beïnvloedbaar is en er geen goed uitgebouwd rechtssysteem beschikbaar is. De Raad merkt evenwel op dat er dienaangaande reeds in de bestreden beslissing op gewezen wordt dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene Situatie”* van 24 februari 2022 (zie administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie) blijkt *“dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties.”* Verwerende partij motiveert dan ook terecht dat *“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. De vaststelling dat u ook hiertoe geen enkel initiatief hebt ondernomen, ondermijnt op fundamentele wijze de ernst en aannemelijkheid van uw relaas.”* Verzoekende

partij kan niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië om aan te tonen dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Verzoekende partij verklaart hiermee dan ook niet afdoende waarom zij geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten.

2.2.8. Tot slot wordt door de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat de laatste problemen welke verzoekende partij inroept in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, die hun oorsprong vinden in haar sympathie voor Saakashvili en de UNM, niet aantonen dat zij in een situatie zou terechtkomen die gelijk staat aan vervolging. Waar verzoekende partij beweert te worden gevisieerd door de GD, waardoor zij niet de ruimte zou krijgen om iets te bereiken of om opnieuw te beginnen, wordt er door de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat verzoekende partij haar beweringen op geen enkele manier aannemelijk maakt. Er kan namelijk niet worden ingezien dat verzoekende partij, welke niet eens officieel lid is van UNM, louter door het delen van een video via Facebook over Saakashvili en het mobiliseren van mensen om te stemmen op de UNM, zou worden gevisieerd door de GD. Bijkomend verwijst verwerende partij nog naar het geheel van informatie zoals opgenomen in de "*COI Focus Georgië – Algemene Situatie*" van 24 februari 2022, uit welke blijkt "*dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden.*" De Raad volgt voormelde pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal en stelt dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT